

Republica Moldova PARLAMENTUL LEGE Nr. 58
din 29.03.2012

privind protejarea patrimoniului cultural imaterial

Publicat : 20.04.2012 în Monitorul Oficial Nr. 76-80 art Nr : 255

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul și scopul prezentei legi

(1) Prezenta lege stabilește cadrul juridic pentru identificarea, documentarea, cercetarea, conservarea, transmiterea, promovarea, revitalizarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural imaterial din Republica Moldova.

(2) Scopul prezentei legi constă în protejarea patrimoniului cultural imaterial ca parte a patrimoniului cultural național, în cultivarea respectului față de patrimoniul cultural imaterial al comunităților, al grupurilor și, după caz, al persoanelor pentru a se asigura recunoașterea valorilor de patrimoniu la nivel local și național.

Articolul 2. Sfera de aplicare a prezentei legi

(1) Prezenta lege se extinde asupra patrimoniului cultural imaterial.

(2) Prezenta lege nu poate fi folosită, în întregime sau în parte, de nici o persoană fizică sau juridică pentru a obține dreptul de proprietate sau dreptul de autor asupra unui element al patrimoniului cultural imaterial prin intermediul actelor normative ce reglementează proprietatea intelectuală sau dreptul de autor.

(3) Prevederile prezentei legi nu se aplică artiștilor profesioniști și nici grupurilor sau persoanelor care activează în domeniul industriilor culturale.

Articolul 3. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică:

a) *patrimoniu cultural imaterial* – totalitate a elementelor creației tradiționale autentice, valoroase din perspectivă istorică și culturală, transmise din generație în generație, exprimate în forme literare, muzicale, coregrafice sau teatrale, precum și ansamblu de practici, reprezentări, expresii, cunoștințe și abilități, împreună cu instrumente, obiecte, artefacte, vestimentație specifică, accesorii și spații culturale asociate acestora, pe care comunități, grupuri și, după caz, persoane le recunosc ca parte integrantă a patrimoniului lor cultural;

b) *Purtător al Tezaurului Uman Viu* – titlu onorific, conferit unui creator, unui grup familial sau unui colectiv, recunoscut de către comunitatea purtătorilor de cultură și de cea științifică drept creator, purtător și transmițător de elemente ale patrimoniului cultural imaterial în formă și cu mijloace tradiționale neschimbate;

c) *Registru național al patrimoniului cultural imaterial* – principal instrument de inventariere de stat a patrimoniului cultural imaterial existent pe teritoriul Republicii Moldova;

d) *Catalog național al arhivelor cu înregistrări de patrimoniu cultural imaterial* – complex de instrumente de evidență a înregistrărilor ce țin de domeniul patrimoniului cultural imaterial, executate pe suport de hârtie, pe suport electronic, pe bandă magnetică/TV sau pe alte materiale, păstrate în

instituții publice;

e) *protejare* – sistem de măsuri juridice, administrative, financiare, tehnice și științifice de identificare, documentare, cercetare, de conservare, transmitere, promovare, revitalizare și de punere în valoare a elementelor patrimoniului cultural imaterial;

f) *salvgardare* – aplicare a măsurilor operative și a măsurilor de durată care asigură revitalizarea și viabilitatea elementelor de patrimoniu cultural imaterial amenințate de pericolul dispariției;

g) *clasare a elementelor patrimoniului cultural imaterial* – procedură de stabilire a categoriei elementelor patrimoniului cultural imaterial și de înscriere a acestora în Registrul național al patrimoniului cultural imaterial;

h) *dosar de patrimoniu* – complex de documente obligatorii despre fiecare element de patrimoniu, necesare pentru înscrierea elementelor în Registrul național al patrimoniului cultural imaterial, în Lista reprezentativă a patrimoniului cultural imaterial al umanității sau în Lista de salvagardare a patrimoniului cultural imaterial.

Articolul 4. Caracteristicile patrimoniului cultural imaterial

Principalele caracteristici ale patrimoniului cultural imaterial sînt:

a) caracter anonim al originii creației, la a cărei promovare și perfecționare societățile contribuie continuu în bază de modele tradiționale;

b) transmitere cu precădere pe cale orală, neformală, în virtutea tradiției;

c) delimitare după următoarele criterii: teritoriu, etnie, religie, vîrstă, sex și socioprofesie;

d) percepție a elementelor ca fiind foarte importante și intrinsec legate de grupurile și/sau de comunitățile în care au fost create, păstrate și transmise;

e) realizare, interpretare, reactualizare și/ori creare a elementelor sale în interiorul grupului și/sau al comunității, cu respectarea formelor, modelelor, conținuturilor și tehnicilor tradiționale.

Articolul 5. Domeniile de manifestare a patrimoniului cultural imaterial

Patrimoniul cultural imaterial se manifestă în următoarele domenii:

a) tradiții și expresii orale, incluzînd limba ca vector principal al expresiei culturale, precum sînt: povestea, legenda, snoava, creația poetică lirică rituală și nonrituală, urătura, orația, descîntecul, ghicitoarea, proverbul, zicătoarea etc.;

b) tradiții și expresii ale artei sau ale practicii muzicale precum sînt: melodia vocală, melodia instrumentală, melodia de joc și altele; creația exprimată în forme sincretice verbal-muzicale: colindul, balada, doina, poemul muzical, cîntecul de leagăn, bocetul, cîntecul ritual nupțial și cîntecul ritual funebru, romanța populară, cîntecul popular religios, cîntecele din cadrul obiceiurilor calendaristice, cîntecul cu acompaniament instrumental, cîntecul fără acompaniament instrumental, strigătura, incantația etc.;

c) tradiții și expresii ale artei sau ale practicii coregrafice precum sînt dansurile, spațiile pentru dans;

d) practici sociale de reprezentare, rituri, obiceiuri, ceremonii și evenimente festive, arte ale spectacolului, avînd ca mijloc de expresie limbajul sincretic: verbal, muzical, dramatic, coregrafic, obiectual, inclusiv jocuri de copii, jocuri de maturi și jocuri sportive tradiționale;

e) cunoștințe și practici despre om, calendar, despre semne ale vremii, despre viața a plantelor și animalelor, despre cosmos;

f) obiecte, instrumente muzicale, unelte și instalații folosite la crearea, reproducerea, interpretarea, transmiterea și punerea în valoare a elementelor patrimoniului cultural imaterial;

g) tehnici și cunoștințe de preparare a alimentelor, a băuturilor, a unor substanțe chimice de confecționare a materialelor de construcție și a textilelor, de preparare a altor materiale utilizate în meșteșugurile tradiționale;

h) instituții culturale tradiționale precum sînt: sfatul oamenilor buni și bătrîni, ceata flăcăilor, hora,

șezătoarea, claca etc.;

i) suporturi materiale pe care au fost imprimate și transmise de-a lungul istoriei elementele patrimoniului cultural imaterial.

Articolul 6. Drepturile în domeniul patrimoniului cultural imaterial

(1) Toți cetățenii au dreptul de folosință și de acces la patrimoniul cultural imaterial.

(2) Comunitățile, grupurile, inclusiv persoanele purtătoare de patrimoniu cultural imaterial, au dreptul:

a) să-și afirme identitatea culturală prin practicarea elementelor patrimoniului cultural imaterial;

b) să participe, în condițiile prezentei legi, la inventarierea, la protejarea și la promovarea elementelor patrimoniului cultural imaterial;

c) să aplice normele cutumiare în relațiile lor cu cei interesați de cercetarea, de conservarea, de promovarea și de transmiterea elementelor patrimoniului cultural imaterial;

d) să elaboreze și să utilizeze simboluri și mărci ale patrimoniului local, înregistrate conform legislației, pentru a contribui la sporirea vizibilității lui în societate.

(3) Instituțiile de cultură, cele de cercetare și cele de educație cu atribuții în domeniu au dreptul:

a) să efectueze inventarii, documentări, cercetări în comunități prin folosirea metodelor și echipamentelor tradiționale și moderne, cu respectarea codului deontologic;

b) să organizeze, în condițiile stabilite de legislație, arhive, baze de date, colecții de obiecte în domeniu;

c) să participe la acțiuni de salvagardare a elementelor patrimoniului cultural imaterial aflate în pericol de dispariție;

d) să asigure continuitatea domeniului.

Capitolul II

MĂSURILE DE PROTEJARE A PATRIMONIULUI CULTURAL IMATERIAL

Articolul 7. Cercetarea științifică a patrimoniului cultural imaterial

(1) Cercetarea științifică a patrimoniului cultural imaterial este realizată de reprezentanți ai instituțiilor și organizațiilor cu abilități de cercetare, de conservare și de valorificare în domeniu în comunitățile purtătoare de patrimoniu și cu participarea comunităților.

(2) Cercetarea științifică a patrimoniului cultural imaterial include identificarea și documentarea elementelor cu ajutorul mijloacelor tradiționale și moderne de înregistrare, în scopul inventarierii și cunoașterii acestor elemente.

(3) Rezultatele cercetării sub formă de descrieri, de înregistrări audio, video, de fotografii și de orice alte tipuri de informații privind prezența elementelor patrimoniului cultural imaterial în mediul cultural tradițional sînt transmise în termen de pînă la un an spre păstrare în arhivele instituționale.

(4) Cercetarea științifică a patrimoniului cultural imaterial are ca finalitate elaborarea dosarelor de patrimoniu, a lucrărilor științifice, didactice, metodologice și de popularizare ce asigură viabilitatea elementelor lui, transmiterea cunoștințelor către tînăra generație și formarea de specialiști în domeniul protejării patrimoniului cultural imaterial.

(5) Specialiștii în domeniul patrimoniului cultural imaterial sînt obligați să informeze Comisia națională pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial despre elementele locale aflate în pericol de dispariție.

Articolul 8. Clasarea elementelor patrimoniului cultural imaterial

(1) Elementele patrimoniului cultural imaterial se iau la evidență și se clasează în următoarele 3 categorii:

- a) elemente viabile în comunități și reprezentative pentru identitatea acestora;
- b) elemente cu valoare artistică și etnografică practicate de puțini membri ai comunității, păstrate mai mult în memoria colectivă, aflate în pericol de dispariție și pasibile de dispariție în cazul neprotejării;
- c) elemente fără viabilitate în comunități, dar cu valoare istorică, științifică și cu capacitatea de a completa diversitatea culturală a tradiției.

(2) Clasarea și luarea elementelor în evidența de stat a Registrului național al patrimoniului cultural imaterial sînt efectuate de Comisia națională pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial în condițiile prezentei legi.

(3) Pentru fiecare element propus să fie înscris în Registrul național al patrimoniului cultural imaterial va fi elaborat un dosar de patrimoniu, care va conține date, descrieri și imagini despre element și despre comunitatea care îl practică.

(4) La înaintarea spre clasare a elementelor aflate în pericol de dispariție, responsabilii de pregătirea dosarului elaborează măsuri ce le-ar putea asigura viabilitatea.

(5) Trecerea unui element dintr-o categorie juridică a patrimoniului cultural național în alta se face cu respectarea procedurii stabilite pentru clasare, conform unui regulament aprobat de Ministerul Culturii.

Articolul 9. Registrul național al patrimoniului cultural imaterial

(1) Registrul național al patrimoniului cultural imaterial (denumit în continuare Registru) este instituit și ținut de Ministerul Culturii în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Regulamentul privind clasarea elementelor patrimoniului cultural imaterial și ținerea Registrului este aprobat de Ministerul Culturii.

(3) Registrul este completat de Comisia națională pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial.

(4) Registrul este elaborat în baza dosarelor de patrimoniu ale elementelor, completate cu participarea cercetătorilor, a specialiștilor în domeniu, a comunităților purtătoare de patrimoniu și a reprezentanților societății civile.

(5) Registrul conține date de bază referitoare la element, este ținut în formă electronică și manuală, în limba de stat și în una din limbile de circulație internațională.

(6) Registrul, structurat pe domenii de manifestare a patrimoniului cultural imaterial, luîndu-se în considerare viabilitatea elementelor, cuprinde:

- a) elemente viabile în forme tradiționale din comunități;
- b) elemente aflate în pericol de dispariție;
- c) elemente ieșite din practica comunității.

(7) Registrul este alcătuit din mai multe volume și se reactualizează periodic.

Articolul 10. Purtător al Tezaurului Uman Viu

(1) Titlul onorific de Purtător al Tezaurului Uman Viu este conferit unui creator, unui grup familial sau unui colectiv, recunoscut de către comunitatea purtătorilor de cultură și de cea științifică, singurul capabil să creeze, să păstreze și să transmită mult mai bine decît alți purtători anumite elemente de patrimoniu în formă și cu mijloace tradiționale neschimbate.

(2) Titlul onorific de Purtător al Tezaurului Uman Viu se acordă în bază de certificat, de către Ministerul Culturii.

(3) Persoana căreia i s-a conferit titlul onorific de Purtător al Tezaurului Uman Viu are dreptul să îl utilizeze pentru a-și personaliza activitatea în domeniul protejării patrimoniului cultural imaterial.

(4) Persoana căreia i s-a conferit titlul onorific de Purtător al Tezaurului Uman Viu este obligată să

contribuie la protejarea patrimoniului cultural imaterial.

(5) Titlul onorific de Purtător al Tezaurului Uman Viu se retrage de către Ministerul Culturii în cazul în care titularul întreprinde acțiuni ce periclitează forma și mijloacele tradiționale de perpetuare a elementelor patrimoniului cultural imaterial.

Articolul 11. Conservarea, transmiterea, promovarea,
revitalizarea și punerea în valoare a patrimoniului
cultural imaterial

(1) Ministerul Culturii asigură și coordonează, prin instituțiile subordonate, activitățile de conservare, de transmitere, de promovare, de revitalizare și de punere în valoare a patrimoniului cultural imaterial.

(2) Conservarea include măsuri ce asigură păstrarea viabilității elementelor patrimoniului cultural imaterial în forma lor originală și se realizează de către instituțiile abilitate în colaborare cu reprezentanții comunităților.

(3) Asigurarea transmiterii patrimoniului cultural imaterial către generația tânără se face prin mijloace educaționale, inclusiv prin pregătire de specialiști în domeniu, prin crearea de condiții pentru transmiterea elementelor de la purtători către tînara generație, prin editare de lucrări științifice, științifico-populare și didactice.

(4) Revitalizarea unui element al patrimoniului cultural imaterial se asigură prin măsuri de reanimare și de transmitere în cazul în care elementul, de mare importanță pentru identitatea comunității, a fost trecut în sfera pasivă a culturii.

(5) Promovarea și punerea în valoare a elementelor patrimoniului cultural imaterial sînt asigurate prin manifestări publice de schimb cultural, prin producție editorială și audio-vizuală favorabilă păstrării autenticității.

Articolul 12. Modalitatea de finanțare

(1) Finanțarea activităților de identificare, de documentare, de cercetare, de conservare, de transmitere, de promovare, de revitalizare și de punere în valoare a patrimoniului cultural imaterial se asigură de la bugetul de stat prin Ministerul Culturii, de la bugetele unităților administrative-teritoriale, din fondurile și donațiile unor persoane fizice și juridice, din alte surse legale.

(2) Alocațiile bugetare destinate activităților prevăzute la alin. (1) se nominalizează cu aceste destinații în bugetul Ministerului Culturii, în bugetele autorităților administrației publice centrale și locale, în bugetele altor instituții publice cu atribuții în domeniu.

Capitolul III

CADRUL INSTITUȚIONAL ȘI ATRIBUȚIILE AUTORITĂȚILOR ÎN DOMENIUL PROTEJĂRII PATRIMONIULUI CULTURAL IMATERIAL

Articolul 13. Ierarhizarea sistemului de protejare
a patrimoniului cultural imaterial

(1) Patrimoniul cultural imaterial este protejat prin instituțiile statului în condițiile stabilite de legislația în vigoare.

(2) Ministerul Culturii este autoritatea publică centrală de specialitate responsabilă de elaborarea politicilor, a strategiilor și a normelor specifice în vederea protejării patrimoniului cultural imaterial național, precum și a programelor privind identificarea, documentarea, cercetarea, conservarea, transmiterea, promovarea, revitalizarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural, care asigură aplicarea lor în practică.

(3) Comisia națională pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial este un organism științific specializat, subordonat Ministerului Culturii, care coordonează realizarea politicii de stat în domeniul protejării patrimoniului cultural.

(4) Centrul național de conservare și de promovare a patrimoniului cultural imaterial asigură aplicarea politicilor de protejare în teritoriu, în special în comunitățile purtătoare de patrimoniu, susține prin măsuri concrete viabilitatea patrimoniului cultural imaterial și transmiterea lui către tînăra generație, inventariază elementele acestuia, conservînd informațiile pe diverse suporturi moderne.

(5) Autoritățile administrației publice centrale, instituțiile de specialitate subordonate lor și autoritățile administrației publice locale colaborează și sînt responsabile, în condițiile legii, de activitatea de protejare a patrimoniului cultural imaterial.

(6) Autoritățile administrației publice locale sînt exponentele legale ale comunităților deținătoare de patrimoniu, cooperează cu autoritățile centrale de specialitate, în condițiile legii, în vederea elaborării de programe privind identificarea, documentarea, cercetarea, conservarea, transmiterea, promovarea, revitalizarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural. Pentru îndeplinirea acestor programe, autoritățile administrației publice locale prevăd în bugetele anuale mijloace pentru finanțarea sau cofinanțarea activităților de salvagardare a elementelor patrimoniului cultural imaterial, beneficiind totodată în acest scop de transferuri cu destinație specială de la bugetul de stat, în condițiile legii.

Articolul 14. Atribuțiile Ministerului Culturii

În domeniul patrimoniului cultural imaterial, Ministerul Culturii are următoarele atribuții, pe care le exercită direct sau prin instituțiile și structurile sale:

a) creează Comisia națională pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial și îi asigură activitatea;

b) instituie Registrul și îi asigură funcționarea conform Regulamentului;

c) instituie și ține Catalogul național al arhivelor cu înregistrări de patrimoniu cultural imaterial;

d) elaborează politici, strategii și programe de stat în domeniul protejării patrimoniului cultural imaterial;

e) elaborează și aprobă:

- Regulamentul Comisiei naționale pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial;

- Regulamentul privind clasarea elementelor de patrimoniu cultural imaterial și ținerea Registrului;

- Regulamentul Catalogului național al arhivelor cu înregistrări de patrimoniu cultural imaterial;

- Regulamentul privind acordarea titlului onorific de Purtător al Tezaurului Uman Viu;

- norme și metodologii specifice domeniului;

- modele de certificate, de avize și de fișe tehnice necesare cercetării, clasării și conservării patrimoniului cultural imaterial;

f) aprobă, la propunerea Comisiei naționale pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial:

- dosarele de patrimoniu ale elementelor patrimoniului cultural imaterial în vederea înscrierii lor în Registrul;

- eliberarea de certificate privind acordarea titlului onorific de Purtător al Tezaurului Uman Viu;

- constituirea arhivelor de patrimoniu cultural imaterial în conformitate cu legislația în domeniul arhivelor și dezvoltarea capacităților celor existente;

- programele de cercetare și de editare a colecțiilor patrimoniale specializate, inclusiv a materialelor audio-vizuale reprezentative;

g) coordonează și monitorizează:

- la nivel național, activitățile instituțiilor publice cu atribuții în implementarea strategiilor, programelor și proiectelor de protejare a elementelor patrimoniului cultural imaterial;

- programul anual de cercetări privind patrimoniul cultural imaterial din Republica Moldova;

- procesul de implementare a legislației privind protejarea patrimoniului cultural imaterial;

h) asigură:

- îndeplinirea angajamentelor asumate prin tratatele internaționale referitoare la protejarea patrimoniului cultural imaterial la care Republica Moldova este parte;

- pregătirea de tineri specialiști în domeniu, inclusiv prin sistemul de învățământ specializat la nivel preuniversitar și universitar;
- i) inițiază:
 - propuneri de ajustare la tratatele internaționale a cadrului juridic existent în domeniul protejării patrimoniului cultural;
 - înaintarea elementelor de patrimoniu pentru a fi înscrise în Lista reprezentativă a patrimoniului cultural imaterial al umanității sau în Lista de salvagardare a patrimoniului cultural imaterial;
 - cooperări internaționale, proiecte și programe comune cu alte state sau cu organisme internaționale vizînd activitățile de protejare și, după caz, de salvagardare a patrimoniului cultural imaterial din țară.

Articolul 15. Atribuțiile Comisiei naționale pentru
salvagardarea patrimoniului cultural
imaterial

Comisia națională pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial are următoarele atribuții:

- a) elaborează și propune Ministerului Culturii:
 - proiecte ale planurilor de acțiuni pentru implementarea strategiilor, politicilor și programelor naționale privind protejarea patrimoniului cultural imaterial;
 - metodologia formării și completării Registrului;
 - lista elementelor care urmează a fi înscrise în Registru;
 - norme și metodologii în domeniul cercetării, conservării și valorificării elementelor patrimoniului cultural imaterial;
- b) pregătește dosarele elementelor candidate la înscriere în Lista reprezentativă a patrimoniului cultural imaterial al umanității sau în Lista de salvagardare a patrimoniului cultural imaterial;
- c) propune Ministerului Culturii candidatura unor persoane, grupuri familiale și colective în vederea conferirii titlului onorific de Purtător al Tezaurului Uman Viu;
- d) evaluează o dată la 4 ani arhivele instituțiilor care gestionează patrimoniul cultural imaterial în scopul îmbunătățirii activității acestora și prezintă un raport Ministerului Culturii;
- e) expertizează activitățile în domeniul patrimoniului cultural imaterial;
- f) examinează contestațiile în domeniul său de competență;
- g) reprezintă Republica Moldova în cadrul organismelor internaționale similare de specialitate;
- h) îndeplinește alte atribuții în domeniu în condițiile legii.

Articolul 16. Atribuțiile Centrului național de conservare
și de promovare a patrimoniului cultural
imaterial

Centrul național de conservare și de promovare a patrimoniului cultural imaterial are următoarele atribuții:

- a) susține metodologic activitatea structurilor sale de specialitate din teritoriu în domeniul patrimoniului cultural imaterial;
- b) asigură prin măsuri concrete viabilitatea patrimoniului cultural imaterial în formele sale tradiționale;
- c) contribuie la transmiterea elementelor patrimoniului cultural imaterial către generația tânără prin păstrarea caracteristicilor principale;
- d) inventariază elementele patrimoniului cultural imaterial în comunitățile purtătoare de patrimoniu, înființează dosare de patrimoniu, completează arhivele și bazele de date cu informații înregistrate pe diverse suporturi moderne;
- e) oferă recomandări metodice privind completarea Catalogului național al arhivelor cu înregistrări de patrimoniu cultural imaterial;
- f) organizează activități de promovare a patrimoniului cultural imaterial, asigurînd diseminarea

cunoștințelor despre specificul acestuia.

Articolul 17. Responsabilitățile instituțiilor de cercetare,
de cultură și de educație cu atribuții în
domeniul patrimoniului cultural imaterial

(1) Instituțiile de cercetare, de cultură și de educație cu atribuții în domeniul patrimoniului cultural imaterial:

a) inițiază și derulează programe privind activitățile de identificare, de documentare, de conservare, de cercetare, de punere în valoare și de transmitere a patrimoniului cultural imaterial, în special prin metoda educației formale și neformale, de revitalizare a diferitelor aspecte ale acestui patrimoniu;

b) facilitează pregătirea de tineri specialiști în domeniu.

(2) Instituțiile de cercetare, de cultură și de educație cu atribuții în domeniul patrimoniului cultural imaterial organizează și gestionează în mod obligatoriu arhive de profil, în conformitate cu legislația în domeniul arhivelor, având următoarele responsabilități:

a) să realizeze cercetări în teren din contul bugetului de stat sau din surse speciale, să țină arhivele cu înregistrări de patrimoniu imaterial;

b) să colecționeze, să inventarieze și să conserve, în baza rigorilor științifice moderne, informații referitoare la elementele patrimoniului cultural imaterial și la cele ce țin de cadrul lor vital, utilizând în acest scop fixarea informației pe orice fel de suport material și electronic;

c) să descrie în mod obligatoriu, conform normelor acceptate în cercetare, elementele de patrimoniu cultural imaterial;

d) să prezinte Ministerului Culturii copii de pe inventarele cu înregistrări de patrimoniu cultural imaterial pentru completarea Catalogului național al arhivelor cu înregistrări de patrimoniu cultural imaterial;

e) să asigure condiții adecvate de păstrare a patrimoniului cultural imaterial.

Articolul 18. Atribuțiile autorităților administrației
publice locale

Autoritățile administrației publice locale, ca exponente legale ale comunităților deținătoare de patrimoniu, au următoarele atribuții în domeniul protejării patrimoniului cultural imaterial:

a) asigură viabilitatea creației tradiționale a comunităților în formele ei autentice și neschimbate;

b) adoptă măsuri prin care păstrătorii și transmițătorii anumitor elemente de patrimoniu cultural imaterial se bucură de recunoaștere și de stimă din partea comunităților din care fac parte, a specialiștilor și a publicului larg;

c) asigură protejarea formelor viabile ale expresiilor tradiționale, susțin purtătorii de patrimoniu de pe teritoriul administrat, contribuie la revitalizarea elementelor dispărute, importante pentru identitatea comunității;

d) cooperează cu autoritățile centrale de specialitate, în condițiile legii, în vederea inventarierii, documentării, cercetării, conservării, transmiterii și promovării patrimoniului cultural;

e) dezvoltă inițiative comunitare privind protejarea și revigorarea formelor de viață tradițională, în special a elementelor patrimoniului cultural imaterial, ce pot constitui o sursă de dezvoltare economică și socială la nivel local.

Articolul 19. Obligații și responsabilități privind
protejarea patrimoniului cultural imaterial

(1) Persoanele fizice și juridice vor prezenta spre avizare Ministerului Culturii toate proiectele propuse spre implementare în mediul tradițional de funcționare a elementelor patrimoniului cultural imaterial pentru a fi evaluat impactul intervențiilor și pentru a se asigura viabilitatea patrimoniului.

(2) Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspundere disciplinară, civilă, contravențională sau penală, în conformitate cu legislația în vigoare.

Capitolul IV

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 20

În termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi:

1) Guvernul:

a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în conformitate cu prezenta lege;

b) va adopta și va modifica actele sale normative în scopul realizării prevederilor prezentei legi;

2) Ministerul Culturii va elabora și va prezenta Guvernului spre aprobare actele normative menționate în prezenta lege.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Marian LUPU

Nr. 58. Chișinău, 29 martie 2012.